

ho nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 250 Sb. z. a n., o úlevách při splácení pohledávek za zemědělci, nebo vládního nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 251 Sb. z. a n., o úlevách při splácení pohledávek za nezaměstnanými, nemohou se dovolati ustanovení tohoto nařízení.

§ 15.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Ing. Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

82.

Vládní nařízení

ze dne 21. května 1937,

jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 13. března 1928, č. 39 Sb. z. a n., o ochraně domácího trhu práce.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

čl. I.

Zákon č. 39/1928 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 2 zní:

(1) Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na zaměstnávání cizinců, kteří prokázali, že se zdržují na území Československé republiky nepřetržitě od 1. května 1923, jestliže jim o tom úřad uvedený v § 5 vydal osvědčení do dne 31. května 1937.

(2) Úřad uvedený v § 5 může vydati podle volného uvážení i po dni 31. května 1937 osvědčení zaměstnancům, u nichž jest dána podmínka nepřetržitého pobytu podle od-

stavce 1, při čemž jest přihlédnouti zvláště k vzájemnosti, dále ženám, které ztratily československé státní občanství provdáním za cizince, jakož i zaměstnancům, kteří teprve po dni 1. května 1923 dosáhli věku, ve kterém do zaměstnání mohli vstoupiti, a nevzdálili se z území Československé republiky po tomto dni anebo po dni svého narození, narodili-li se později.

(3) Osvědčení pozbývá platnosti, jestliže se cizinec vzdálil z území Československé republiky na trvalo nebo dočasně. Úřad, který osvědčení vydal, může podle volného uvážení na základě vzájemnosti aneb z jiných mimořádných důvodů následky přerušení pobytu prominouti, a to i před tím, nežli cizinec se vzdálil. Ministerstvo sociální péče může v dohodě se zúčastněnými ministerstvy stanoviti všeobecné směrnice, při jejichž splnění následky přerušení pobytu se promíjejí.

(4) Cizinci, jimž bylo osvědčení do dne 31. května 1937 vydáno, jsou povinni do 1. října 1937 a poté vždy ve lhůtě dvou let prokázati úřadu, který osvědčení vydal, že zákonné podmínky pro vydání osvědčení nepominuly. Cizinci, jimž bude osvědčení vydáno po dni 31. května 1937, jsou povinni vždy ve lhůtě dvou let prokázati úřadu, který osvědčení vydal, že zákonné podmínky pro jeho vydání nepominuly. Osvědčení cizinců, kteří nepodalí průkaz ve stanovených lhůtách, pozbývá platnosti dnem, kdy tyto lhůty skončily.

2. § 3 zní:

(1) Kdo chce zaměstnávat cizince, jemuž nebylo vydáno osvědčení podle § 2, jest povinen opatřiti si k tomu svolení příslušného úřadu.

(2) Zaměstnáním ve smyslu tohoto zákona se rozumějí výkony a práce pro osobu jinou, které převážně vyčerpávají výdělečnou činnost cizincovu, počítajíc v to i bezplatnou činnost přípravnou.

3. V § 8, větě první slovo „jest“ nahrazuje se slovem „možno“.

4. V § 10 věta druhá zní:

„K žádosti o povolení nebo o prodloužení povolení nebo kdykoliv na požádání jsou povinni předložiti témuž úřadu seznam cizinců s udáním jejich státní příslušnosti, oboru zaměstnání a doby, od které je zaměstnávají.“

5. K § 13, písm. c) připojuje se dodatek: „při tom možno stanoviti i úchytky od ustanovení § 2;“.

Čl. II.

Ustanovení § 6, odst. 1, písm. c) a odst. 2 a 3 zákona ze dne 28. března 1935, č. 52 Sb. z. a n., o pobytu cizinců, vztahují se na cizince, jimž bylo nebo bude vydáno osvědčení podle čl. I, č. 1 tohoto nařízení, i na členy jejich rodin v okruhu vymezeném podle § 6, odst. 5 cit. zákona.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. června 1937; provede je ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Ing. Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.

83.

Vládní nařízení

ze dne 21. května 1937

o cenách uhlí pro domácí otop.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Ministerstvu veřejných prací v dohodě s ministerstvy vnitra, financí, průmyslu, obchodu a živností a sociální péče přísluší určití nejvyšší ceny uhlí pro domácí otop za 1 q na složištích všech nádraží ve Velké Praze při dodávkách na povozy a vyhlásiti je v Úředním listě republiky Československé.

(2) Ceny uhlí určené v § 1 vládního nařízení ze dne 24. září 1936, č. 257 Sb. z. a n., o cenách uhlí pro domácí otop, zůstávají v platnosti i po 31. květnu 1937 až do nové úpravy (odstavec 1).

§ 2.

Poplatek za rozvoz do různých částí Velké Prahy a za skládku určí a vyhlásí v Úředním

listě republiky Československé zemský úřad v Praze.

§ 3.

(1) Bude-li třeba úřední revise nebo kontroly cen uhlí pro domácí otop v některém jiném místě republiky Československé, určí nejvyšší ceny na místním složišti ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvy vnitra, financí, průmyslu, obchodu a živností a sociální péče po šetření provedeném místně příslušným okresním úřadem.

(2) Okresní úřad přihlédně ve svém návrhu k ceně zaplacené za uhlí na dole i k nákladům za dopravu uhlí až do místního složiště a určí poplatek za rozvoz a skládku v místě.

(3) V městech s vlastním statutem nebo se zřízeným magistrátem provede šetření podle odstavce 1 a určení poplatku za rozvoz a skládku v místě zemský úřad.

§ 4.

(1) Jakákoliv ujednání, kterými se znemožňuje nebo zakazuje poskytování slev z ceny plynoucí z výpočtu podle ustanovení §§ 1, 2 a 3 tohoto nařízení, jsou neplatná, nebylo-li pro ně předem opatřeno úřední schválení.

(2) Takovéto úřední schválení vydá ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvy vnitra, financí, průmyslu, obchodu a živností a sociální péče.

§ 5.

Jednání neb opominutí proti ustanovením tohoto nařízení a proti opatřením učiněným podle něho trestá se podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr veřejných prací v dohodě s ministry vnitra, financí, průmyslu, obchodu a živností a sociální péče.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Ing. Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.